

væsentlig Grad sælges i England til Fortæring som friske Æg, hvor Konsumenten ikke vilde nyde et importeret Æg.

Tag f. Eks. et engelsk Hotel, hvor friske Æg bruges, og danske Æg svarer med Rette til, hvad der fordres, og bruges meget; Kunderne ere vel tilfredse dermed og Æggene berettiger dem til at være det. Værten vilde imidlertid vægre sig ved at sætte Æg paa Bordet, som ved et Slempel godtgjorde, at de vare importerede.

Det er ikke et Spørgsmaal om Kvalitet, men der eksisterer nu en Gang imellem den bedre Klasse Englændere en Følelse imod importerede Æg; der skelnes ikke imellem det ene eller det andet Land, og Begæret for danske Æg vilde derfor blive alvorlig truet.

Vi have illustreret Forholdet paa Hotellerne, men det samme gælder i mange andre Forhold.

Vi antage, at Hensigten med dette Forslag skal være at forhindre, at russiske og andre Æg, som importeres til Danmark, blive eksporterede som „Danske“.

Det forekommer os at være en ganske unødvendig Sag at tage Forholdsregler imod. De danske Æg ere større end noget Æg, som kan faas fra Rusland eller praktisk set noget andet Land, og derfor vil det være umuligt for største Delen af sine Tilførsler at benytte russiske Æg, selv om nogen Købmand kunde tænke paa at gøre dette.

Med Hensyn til de mindre Størrelser tro vi, at Blanding kun sker i en ganske betydningsløs Grad og Køberne i England misledes ikke deraf.

Blev en saadan Lov vedtagen, tro vi, at der vilde være mere Fare for, at fremmede Æg bleve stemplede i England for at konkurrere med danske, og saaledes vilde sluttelig Karakteren af danske Æg ikke forbedres.

Vi ere ganske forvissede om, at dersom de Herrer, som ere ved Magten, sætte sig grundigt ind i dette Spørgsmaal, kunne de ikke undgaa at komme til den Slutning, at en saadan Handling vilde blive til Skade for deres egen Eksport.

Peter Dowie & Co. Leith, den 7. December 1905.

Vi have modtaget Deres ærede af 1. ds. Imellem de Købere her, som vi forsyne med danske Æg, finde vi stemplede Æg mere eller mindre usælgelige, thi naar Kunderne købe Æg foretrække de at have fri Hænder til at disponere over dem, som de selv synes.

Forstaa vi rigtigt, vil den danske Rigsdag fremtvinge, at danske Æg skulle stemples „danish“ før de eksporteres, eller paa hvad Maade skal Stemplingen ske?

Vi synes der er tilstrækkelig Beskyttelse for de danske Æg-Afskibninger, naar Kasserne mærkes „Danish Produce“.

Vi ved, at imellem Importørerne her sælges Æg i Kassevis altid som fra det Land, hvorfra de komme. Hvorledes Æggene sælges af Detaillisten have vi naturligvis ingen Ide om, men mellem respektable Butiksejere er det almindeligt, at Æggene plakateres „danske Æg“.

Ifald der lægges Baand paa denne Forretning antage vi, det vil drive en stor Del Forretning til andre Lande, som ikke stemple deres Æg, thi de fleste Købere ville have fri Hænder til at sælge Æggene, som de selv synes.

Vi mene, at hvis Danskerne skulle høste nogen Fordel af en saadan Forholdsregel, vil det være nødvendigt, at andre Lande ogsaa faa Tvangsstempling af Æg.

Danish & Swedish Dairy Co. Sheffield, den 9. December 1905.

Angaaende Stempling af Æg:

Dersom den danske Rigsdag bestemmer sig til at vedtage en Lov, som forlanger Stempling af Æg, mener jeg, det i en meget alvorlig Grad vil formindske Landets Æg-Eksport.

Vort Firma og Hundreder, ja maaske Tusinder af Firmaer her i Landet ville sikkert fuldstændig ophøre med at købe danske Æg.

Vedtages en saadan Lov, vil det utvivlsomt give andre Lande en fortræffelig Anledning til at indføre deres Æg hos de engelske Købere.